

Entä jos elämä alkaakin tästä?

Ensimmäisen levynsä tehneen Aimo Kokkolan mukaan suurimmat unelmat toteutuvat niin hitaasti, ettei niitä huomaa

Krista Kaitasuo

Lumi tupruaa kevyenä sokerisena seittinä Joensuun vanhan tilan ylle. Alpakat käppäilevät aitauksessa, ja suuri musta **Lyyti**-koira ryntäilee pihassa häntä heiluen.

Sisällä talossa istuu mies, joka hymyilee. Mies, joka puhuu elämästä suoraan; ei koristele elettyä elämää, mutta ei myöskään halua alleviivata elämäntien laidalle kerääntyneiden kivireppujen määrää.

– Jostakin syystä ihminen alkaa tämän ikäisenä miettiä, että elämä meni jo. Mutta ei se niin mene. Elämällä voi olla paljon tarjottavaa myöhemmälläkin iällä. Asenne ja usko siihen kunkin on kuitenkin löydettävä itseltään, mies toteaa.

Mies on Pälkäneen Laitikkalan kylässä asuva **Aimo Kokkola**, monen tittelin mies: viihdyttäjä, laulaja, juontaja, maanviljelijä, alpakankasvattaja, opettaja. Niin, ja tätä nykyä myös lauluntekijä, sillä Kokkolalta on vastikään ilmestynyt levy *Nyt huudan eläköön!*.

Uuden äärellä

Ihminen on harvoin itsensä kohdalla. Ollaan menneessä, surraan vääriä tekoja, tai tekoja joita ei

– En halunnut laulaa pelkistä sateenkaarista ja kukkasista. Halusin pohtia elämää monilta kanteilta ja pyrkiä välttämään suurimmat kliseet ja ne kaikkein tavallisimmat näkökulmat.

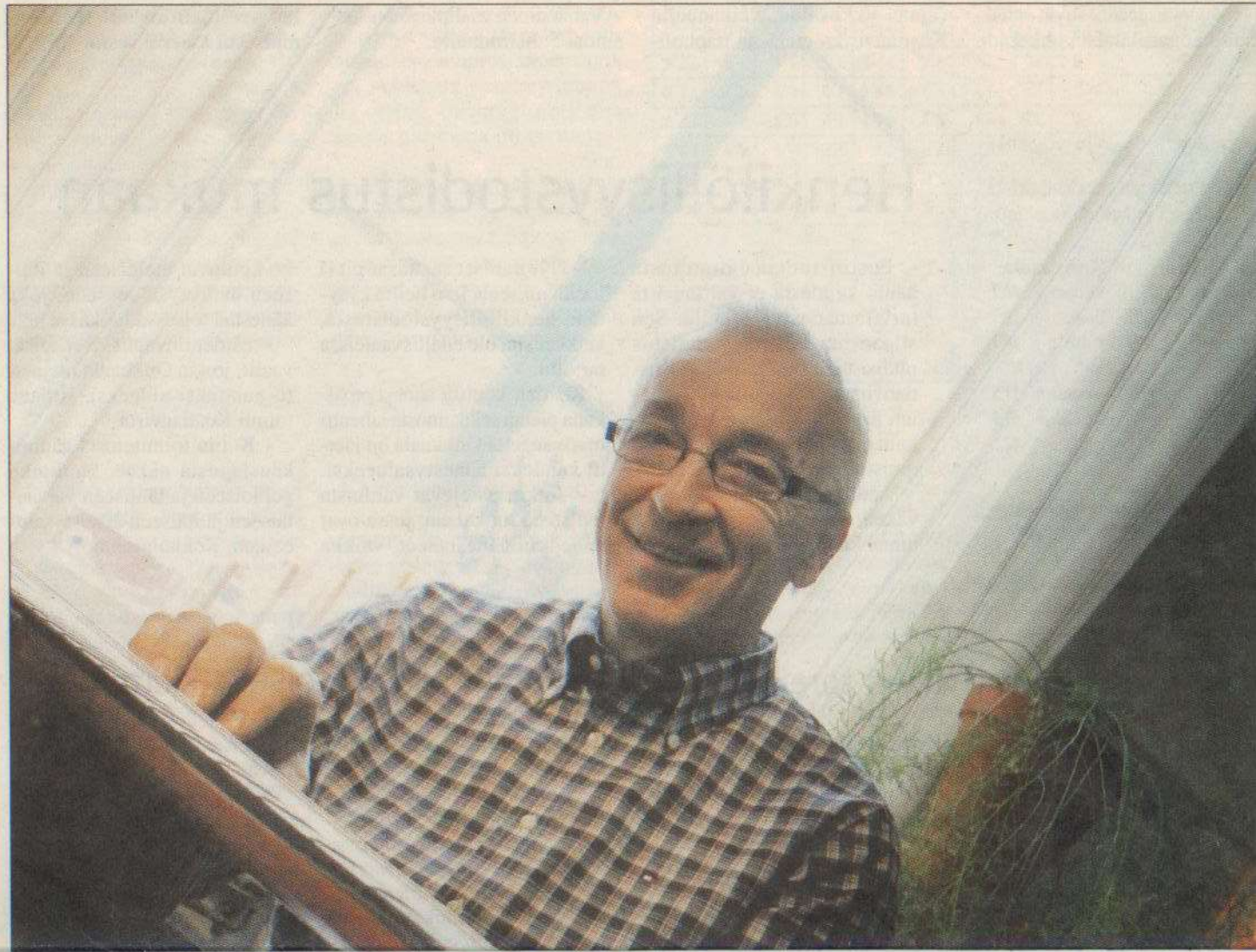
Musiikkityyliltään *Nyt Huudan eläköön!* on kaihoisaa, melodista ja perinnetietoista iskelmää. Tanssittavaakin se on, vaikka Kokkola sanookin, etteivät tanssilavat ole hänen estradinsa.

– Levyn valmiiksi saattaminen oli minulle sen seurauksia tärkeämpi asia. Olen haaveillut levyttämisestä vuosia, mutta epäillyt olisiko se kuitenkaan minun juttuni. Nyt kun se on valmis, olen siitä onnellinen. Rehellisesti sanottuna en ole miettinyt, kuinka näitä lauluja tulen hyödyntämään tai käyttämään.

”Olenko itse elänyt hyvin?”

Levyssä on paljon sellaista, minä uskaltaa tulkita heijastelevan tekijänsä sielunmaisemaa. Ollaan monenlaisten tunteiden äärellä: ilon, kaihon, surun, onnen, luopumisen ja uuden löytämisen. Moniaalle avautuvista tarinoista riittää ammennettavaa ja tulkittavaa erilaisille kuulijoille.

Levyä tehdessään Kokkola kertoo pohtineensa ihmiseen sisäänrakennettua tyytymättömyy-

...että elämä tässä ja nyt menee menojaan, on ilta, ennen kuin eläjä edes ehtii huomata aamun sarastusta.

– Suurimmat muutokset ja unelmat tapahtuvat niin hitaasti, ettei niitä huomaa. Olen usein pohtinut, että en sitten sitä ja sitäkään haaveita saanut toteutettua.

– Mutta sitten tulee äkkiä hetki, jolloin tajuaa, että olenhan minä sen saavuttanut. Unelma vain kehittyy niin hitaasti todeksi, ettei sitä ehdi huomata, Kokkola pohtii.

Valmis levy seurauksia tärkeämpi

Nyt huudan eläköön! -levyn yksi keskeisistä teemoista tuntuukin olevan unelmien saavuttaminen ja saavuttamattomuus, menneen elämän pohtiminen, halki poikki ja pinoon laittaminen ja asettuminen uuden äärelle.

Humpahtavassa *Tuhkaan katoaa* -kappaleessa laulaja toteaa: "On ollut mulla mielessä monta uljasta unelmaa, ne haihtuu, menee menojaan, ne tuhkaan katoaa". Ja: "kaiken tein mä kuten osasin, en kadu".

...den toista. Minimen on itseks, itseään toisiin vertaileva otus, jonka epäonni johtuu jatkuvasta halun ja vaatimusten kiertästä, jolle ei näy loppua.

– Olen miettinyt sitä, että mikä oikeus minulla on alati vaatia itselleni asioita. Liian usein oletetaan, että ihmisten ja yhteiskunnan tarkoitus on olla minun käytettävissäni. Mutta olenko itse elänyt hyvin? Olenko itse antanut ihmisille, vai olenko vain ammentanut?

Kokkolan mukaan ihminen näkee usein ongelmia sielläkin, missä niitä ei todellisuudessa ole.

– Seinän noustessa pystyn minun pitäisi oppia kysymään itseltäni, että onko minulla nyt oikeasti vaikeata vai olenko tehnyt tämän asian itselleni vaikeaksi. Tietenkin meillä ihmisillä on oikeitakin ongelmia, mutta ne pitäisi oppia erottamaan kuvitelluista.

Yleisö osaksi esitystä

Viihdyttäjän roolissa Aimo Kokkolan ensimmäinen varsinainen keikka oli 17-vuotiaana, 40 vuotta sitten. Kokemusta hän kuvailee pelottavaksi, "kauhean

Aimo Kokkola haaveilee tekevänsä seuraavaksi hengellisen musiikin levyä.

Aimo Kokkola ei laula ensimmäisellä levyllään pelkistä saatekaarista ja kukkasista. – Pyrkimykseni oli välttää suurimmat klišeet ja tavallisimmat näkökulmat, mies sanoo.

pelottavaksi".

– Esiinnyin **Simo ja Liisa Kaukosen** häissä Nuijantalolla. He tulivat kuuntelemaan minua ennalta, että haluavatko tällaisen miehenalun häihinsä. Ja kyllä he sitten lopulta halusivat. Ja tilaisuuskin oli oikein miellyttävä. Siitä se lähti.

Vuosien saatossa Kokkola on ansainnut Sydän-Hämeen alueen ykkösviihdyttäjän tittelin. Tätä nykyä hänet tapaa juontajana ja esiintyjänä erilaisissa tapahtumissa aina harjannostajaisista ja lauluilloista kesätoreihin ja syntymäpäiväjuhliin. Myös hen-

gellinen musiikki on matkassa mukana.

– Joka kerta jännitän, että mitä jos minulla ei olekaan mitään sanottavaa. Olen kuitenkin tajunnut, että tuo tunne on välttämättömyys, työkalu esiintymisessä. Se merkitsee sitä, että kunnioitan yleisöäni, ja vaistoan heidän tunnelmansa. Esiintymisen päämäärä on saada yleisö puolelleni, saada heidät osaksi esitystä. Mutta ei kuitenkaan niin, että pakottaisin ketään ottamaan osaa.

Arvostamistaan humoristeista Kokkola mainitsee esimerkkei-

nä *Alivaltiosihteerit*, *Kummelit* ja *Pertti "Spede" Pasasen*.

– Alivaltiosihteerissä arvostan yllätyksellisyyttä. Tampereen radion **Mauri Tikkamäellä** on lahja muuttaa tavallinen asia mielenkiintoiseksi. Spedessä kunnioitan hänen tilannetajuaan ja kykyä ymmärtää hyvän maun ja mauttomuuden raja. Nämä kaikki ovat ominaisuuksia, joihin myös itse esiintyessäni pyrin.

Nyt huudan eläköön! -levyä saa tekijän itsensä lisäksi *Aapiskukosta* ja *Annen parturista Laitikkalasta*.